

да може тѣй да ся прослави отъ насъ и отъ сичкити други Българи!...“

12 юлія 1859 Въ Кукушъ.

(Слѣдватъ подписи и печати, между които има и четири попски).

Прускіятъ посланикъ въ Цариградъ Голцъ съобщава за националното уніятско българско движение въ редъ свои рапорти. Въ единъ отъ тѣхъ, отъ дата 20 февр. 1860 г., посланикътъ, между друго, увѣдомява министра на Външнитѣ дѣла Schleinitz: „Когато най-послѣ прѣзъ послѣдната есенъ възбуждението въ Македония бѣ достигнало такива размѣри, че 20,000 българи заплашваха съ прѣминуване въ католичество, тогава грѣцката кралица, подпомогната отъ не особено голѣмия приятель на гърцитѣ, но строго религиозния руски прѣдставитель въ Атина, писа едно настоятелно писмо до царствуващата царица, за да ѝ обърне вниманието върху дѣятелността, която се развива въ Цариградъ. Вслѣдствие на това князь Лобановъ получи инструкции да бжде по-умѣренъ въ прѣслѣдванитѣ отъ него стремления“ (Л. Поповъ, Рапорти на германскитѣ посланици. Приложение въ Църковенъ Вѣстникъ, кн. XXI, стр. 89).

Националното българско движение въ Кукушъ е било забѣлѣзано и въ сръбскія печати. Въ вѣстникъ Сръбски Дневникъ отъ 4 дек. 1859 г. за това между друго е казано: „Гласови изъ Кукуша (Хавретъ-Хисара) допиру до 16 нов. Кукушани остаю при свомъ одметаню одъ цариградске патриаршиѣ. 14 нов. дошао е тамо изъ Цариграда нови епископъ Партение, коега є патриархъ позвао у Кукуш. Народъ га е лепо примио, али му е казао, да хоѣе бугарскога владику, кои є независанъ одъ грчкога патриарха...“

1861 г.

№ 166.

Струга, Македония.

Македония, която роди бащата на българската история Паисия, родоначалника на новобългарската филология и педагогия Неофита; Македония, чиито синове Хажи Якимъ и Кириль Пейчиновичъ първи почнаха да печататъ новобългарски книги; Македония, която даде първата българска печатница на дойранчанина Теодосия и пр. и пр., тая сжщата земя роди